



Ministerie van Justitie

## Directoraat-Generaal Wetgeving, Internationale Aangelegenheden en Vreemdelingenzaken

Directie Wetgeving

Postadres: Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

De voorzitter van de Tweede Kamer der  
Staten Generaal  
Postbus 20018  
2500 EA Den Haag

Bezoekadres

Schedeldoekshaven 100  
2511 EX Den Haag  
Telefoon (070) 3 70 79 11  
Fax (070) 3 70 79 32  
[www.justitie.nl](http://www.justitie.nl)

Onderdeel	Sector Privaatrecht
Datum	15 juni 2007
Ons kenmerk	5489531/07/6
Onderwerp	Stichting Musicopy

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Op verzoek van de vaste commissie voor Justitie van 8 juni jl. bericht ik u naar aanleiding van de berichtgeving in de media over de incassoactiviteiten van de Stichting Musicopy als volgt.

Op grond van artikel 5, tweede lid, onderdeel, a, van Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PbEG 2001, 167) is het lidstaten toegestaan te voorzien in een uitzondering op het verveelvoudigingsrecht voor reprografisch verveelvoudigen (fotokopiëren) mits rechthebbenden een billijke vergoeding ontvangen. De richtlijn kent die mogelijkheid echter niet bij bladmuziek. Om die reden valt bladmuziek ook buiten de wettelijke regeling voor het reprografisch verveelvoudigen (het zgn. Reprobesluit van 27 november 2002, Stb. 2002, 575, nota van toelichting, blz. 4).

Voor het fotokopiëren van bladmuziek is daarom de voorafgaande toestemming vereist van de rechthebbenden (tekstdichters, componisten en muziekuitgevers). Het gaat daarbij om een verbodsrecht, dat alleen uitzonderingen kent bij kopieën gemaakt door of in opdracht van natuurlijke personen voor eigen oefening, studie of gebruik van gedeelten van een muziekwerk, bij muziekwerken waarvan redelijkerwijs mag worden aangenomen dat geen nieuwe exemplaren tegen betaling aan derden ter beschikking gesteld zullen worden (artikel 16b lid 2 Auteurswet) en muziekwerken die vanwege het verstrijken van de beschermingstermijn in het publieke domein vallen.

Zoals aangegeven in de beantwoording van de Kamervragen van de leden Van Vroonhoven-Kok en Atsma (Kamerstukken II 2006/07, Aanhangsel nr. 395), staat het rechthebbenden vrij hun verbodsrecht vrijwillig collectief te laten uitoefenen door Musicopy. Musicopy ontleent haar bevoegdheid om collectief toestemming te verlenen voor het fotokopiëren van bladmuziek en daarvoor vergoedingen te innen bij muziekverenigingen, orkesten en koren om deze onder componisten, tekstdichters en muziekuitgevers te verdelen derhalve aan privaatrechtelijke machtigingen. Om vergoedingen te kunnen innen, dient Musicopy wel aan te kunnen tonen dat er auteursrechtelijk beschermde bladmuziek wordt gekopieerd en ook dat zij gerechtigd is om namens de betrokken rechthebbenden op te treden.

De Stichting Musicopy is sinds 2006 in overleg met verenigingen, orkesten en koren over het additioneel kopiëren van bladmuziek. Daartoe is ook de voorlichtingscampagne "Samen spelen, eerlijk delen" gestart. Met veel verenigingen, orkesten en koren is inmiddels een licentieovereenkomst gesloten. De kosten daarvoor op jaarbasis bedragen € 12,50 euro per vereniging en €1 euro per lid voor koren, en € 25 euro per vereniging en € 2 euro per lid voor orkesten (vgl. <http://www.cedar.nl/musicopy/info-gebruikers.html>).

Musicopy heeft de afgelopen maanden een aantal muziekverenigingen bezocht, waarmee nog geen licentieovereenkomst was gesloten. Uit de opheldering waarom ik Musicopy terstond na het verschijnen van berichten in de media heb gevraagd, blijkt dat recent zes verenigingen zijn bezocht en dat in vier gevallen sprake zou zijn van het reprografisch verveelvoudigen van bladmuziek zonder voorafgaande toestemming van rechthebbenden en het betalen van een vergoeding. De betrokken verenigingen zijn door Musicopy verzocht om hun vermeende inbreuken direct te staken en om een schadevergoeding te betalen van minimaal € 500, - voor de door de rechthebbenden geleden schade.

Van belang is het om vast te stellen dat Musicopy op geen enkele wijze boetes kan opleggen. Musicopy kan alleen namens de aangesloten tekstdichters, componisten en muziekuitgevers zowel in als buiten rechte optreden om het verbodsrecht inzake het reprografisch verveelvoudigen van bladmuziek in de privaatrechtelijke sfeer uit te oefenen en te handhaven. Voor muziekverenigingen bestaat evenmin een wettelijke informatieverplichting jegens Musicopy. Musicopy beschikt ook niet over het recht tot binnentreden of over andere opsporingsbevoegdheden. Dat laat onverlet dat Musicopy het auteursrecht langs privaatrechtelijke weg kan handhaven, bijvoorbeeld door openbare uitvoeringen bij te wonen en door met instemming van muziekverenigingen na te gaan wat de status is van de gebruikte bladmuziek. Een medewerkingsplicht hieraan bestaat voor muziekverenigingen echter niet.

Als Musicopy constateert dat er haars inziens sprake is van zonder de daarvoor vereiste toestemming gekopieerde bladmuziek, kan zij namens de betrokken rechthebbenden een schadevergoeding eisen. Die moet dan wel direct verband houden met de beweerdelijk geleden schade. In zijn algemeenheid kan niet zonder meer worden gesteld dat de schadevergoeding

minimaal € 500,- euro bedraagt, zelfs in die gevallen waarin door Musicopy slechts enkele exemplaren gekopieerde bladmuziek zijn aangetroffen. In voorkomend geval zal de rechter bij de bepaling van de schadevergoeding rekening moeten houden met alle omstandigheden van het individuele geval, zoals de negatieve economische gevolgen, met inbegrip van winstderving, voor de benadeelde partij of het bedrag aan vergoedingen dat verschuldigd zou zijn geweest als toestemming was gevraagd voor het gebruik van de betrokken beschermde werken (artikel 13 lid 1 van Richtlijn nr. 2004/48 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele eigendomsrechten, PbEU L 195/16).

Europese regelgeving kent rechthebbenden op bladmuziek (voorzover het auteursrecht daarop door verloop van zeventig jaar na de dood van de maker nog niet is verstreken) een verbodsrecht toe. Het staat de Nederlandse wetgever niet vrij hieraan afbreuk te doen; in voorkomend geval zou de staat het risico op zgn. Francovichaansprakelijkheid lopen. Inherent aan dat verbodsrecht is dat, specifieke uitzonderingen zoals de privé-kopie-exceptie daargelaten, voor het additioneel kopiëren van bladmuziek met toestemming van de rechthebbenden een vergoeding verschuldigd is. Het bestaan van Stichting Musicopy brengt voor muziekverenigingen mee dat zij bij één gemachtigde voor een grote groep rechthebbenden op eenvoudige wijze een licentie voor het additioneel kopiëren van bladmuziek kunnen krijgen. Het staat de rechthebbenden verder vrij Musicopy mandaat te verlenen om hun rechten uit te oefenen en te handhaven. Ook de muziekverenigingen die al wel een licentieovereenkomst met Musicopy hebben gesloten, hebben belang daar bij.

In algemene zin merk ik nog op dat organisaties van vrijwillig collectief beheer, zoals Musicopy, thans niet onder het toezicht vallen dat wordt uitgeoefend door het College van Toezicht Auteursrechten (CvTA). Uw Kamer is bij brief van 19 maart 2007 al geïnformeerd over het feit dat ik eind 2006 een wetsvoorstel tot verbreding en versterking van het toezicht in consultatie heb gegeven, dat erin voorziet dat in de toekomst ook organisaties zoals Musicopy onder het (aangescherpte) toezicht van het CvTA zullen gaan vallen (Kamerstukken II 2006/07, 30 800 XIII, nr. 44). Na verwerking van het commentaar van belanghebbende organisaties zal een herzien voorontwerp dit najaar aan de commissie auteursrecht worden voorgelegd voor advies.

De Minister van Justitie,